

roků a že partnerem odvolatelovým byl taktéž advokát, zvláště když i tento byl pro zmíněnou dohodu kárně odsouzen. Rozhoduje toliko, že se obviněný za určitou výhodu hmotného rázu zavázal k tomu, že jednostranně, tudíž stranicky bude nadržovati zájmům jednoho věřitele, že se tedy zavázal k porušení povinností uložených mu podle § 79 konk. ř.

Nezáleží na tom, zda došlo důsledkem toho ke skutečnému zkrácení určitých práv a nároků té či oné strany; stačí, že ohrožení práv a zájmů svěřených obviněnému jakožto správci konkursní podstaty naprosto nebylo vyloučeno, což plyne z toho, co již nahoře uvedeno.

Stala-li se uvedená dohoda, příkře se příčí povinností odvolatele jako správce konkursní podstaty, i předmětem trestního řízení proti Dr. A., čímž se dostala k vědomosti většího počtu osob mimo stav advokátní, shledala kárná rada v jednání odvolatelově právem nejen kárný přečin porušení povinností povolání, nýbrž i kárný přečin zlehčení cti a vážnosti stavu.

Čís. 384 dis.

Je příčina ke kárnému stíhání advokáta pro kárný přečin porušení povinností povolání tím, že, žádaje o zápis do listiny advokátů se sídlem v určitém místě, neoznámil výboru advokátní komory, že je — byť i jen zatím — zároveň úředníkem zaměstnaným jinde a že nebude bydleti v sídle své advokátní kanceláře.

(Rozh. ze dne 22. dubna 1939, Ds II 14/39.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací ve věcech advokátů a kandidátů advokacie usnesl se o stížnosti návladního komory do usnesení kárné rady advokátní komory, pokud jím bylo vysloveno, že není důvodu ke kárnému stíhání Dr. A., advokátního koncipienta v S., a pokud kárná rada nevyslovila, že je příčina kárně stíhati Dr. B., advokáta v S., též proto, že propůjčil svoje jméno k vedení advokátní kanceláře v S. a že takto kryl Dr. A. v neoprávněném výkonu advokacie, a také proto, že Dr. B. neoznámil výboru advokátní komory, když žádal o zápis do seznamu advokátů se sídlem v S., že je úředníkem Úrazové pojišťovny dělnické a že nebude bydleti v S., takto:

Stížnosti se vyhovuje, pokud napadenému usnesení vytýká, že v něm nebylo vysloveno, že je příčina kárně stíhati Dr. B., advokáta v S., také proto, že neoznámil výboru advokátní komory, když žádal o zápis do seznamu advokátů se sídlem v S., že je úředníkem Úrazové pojišťovny dělnické a že nebude bydleti v S., a vyslovuje se, že je příčina ke kárnému stíhání Dr. B., advokáta v S., pro kárný přečin porušení povinností povolání i proto, že výboru advokátní komory neoznámil uvedené okolnosti. Jinak se stížnost zamítá.

D ů v o d y:

Z dekretu Úrazové pojišťovny dělnické ze dne 1. května 1935, který je založen u kárných spisů, plyne, že se Dr. B. stal dne 1. května 1935 konceptním úředníkem Úrazové pojišťovny dělnické, a to zatímne na dobu jednoho roku s ročním základním platem 19.800 K, s příbytečným a vedlejšími požitky a s nadějí na trvalé ustanovení, osvědčí-li se v době zatímního ustanovení. Úrazová pojišťovna dělnická sdělila advokátní komoře přípisem ze dne 15. prosince 1938, že její úřední hodiny jsou od 8 do 14 hod., že se vztahují i na Dr. B., který je také dodržuje, a že ředitelství ústavu ve smyslu § 19 služ. řádu, podle něhož je možno zaměstnanci ústavu povolit vedlejší výdělečné zaměstnání, ničeho nenařadilo proti tomu, aby Dr. B. vykonával vedle své úřední činnosti i advokátní praxi nejprve v B. a od 1. srpna 1935 v S. Dr. B. uvedl ve svém vyjádření, že dne 13. února 1935 přijal jako substitut vedení advokátní kanceláře po zemřelém Dr. C. v S., že tuto kancelář vedl jako substitut až do 1. srpna 1935, kdy ji koupil, že tímto dnem zrušil svoji dosavadní advokátní kancelář v B. a přesídlil ji do S., že však má své bydliště v B., že kancelář v S. navštěvuje pravidelně v pátek odpoledne a že mu mimo to jeho koncipient Dr. A. vždy počátkem týdne referuje v B. o věcech této kanceláře.

Tyto z kárných spisů plynoucí okolnosti poukazují k tomu, že Dr. B. v době, kdy oznamoval výboru advokátní komory, že chce svoji advokátní kancelář přesídliti z B. do S. — oznámení toto učinil podle sdělení advokátní komory dne 17. května 1935 — byl zatímním konceptním úředníkem Úrazové pojišťovny dělnické, že jako úředník tohoto ústavu musel dodržovati úřední hodiny od 8 do 14 hodin, že se (zřejmě právě proto) nehodlal sám přestěhovati a že se též nepřestěhoval do S., že celou agendu jeho kanceláře v S. měl vésti a vedl jeho koncipient Dr. A. a že Dr. B., jak sám uvedl, dojížděl do kanceláře jen jednou týdně, a to ještě jen odpoledne.

Stížnost tu právem vytýká, že se takovýto způsob provozu advokátní kanceláře nesrovnává s povahou advokacie a že bylo povinností Dr. B., aby uvedené okolnosti ohlásil výboru advokátní komory, když mu 17. května 1935 oznamoval zamýšlené přesídlení z B. do S., a že, ježto tak neučinil, je dán důvod k jeho kárnému stíhání pro kárný přečin porušení povinností povolání.

Povolání advokátovo je založeno na důvěře klientů k advokátovi a k advokátnímu stavu. Nemá-li tato důvěra býti zklamána nebo otřesena, musí advokát věnovati svému povolání všechny své síly a schopnosti a vésti zastoupení, která na sebe vzal, pilně, věrně a svědomitě, jak mu to ukládá § 9 adv. ř. S tím nutně souvisí i požadavek, aby advokát vedl věci jemu svěřené osobně, aby byl s klienty v bezprostředním styku, který je nutným předpokladem řádného plnění povinností, uložených advokátovi § 9 adv. ř., a aby, svěří-li provedení některých úkonů svému koncipientovi, činnost tohoto koncipienta osobně řídil, na ni bezprostředně a stále dohlížel a ji kontroloval. Na tuto osobní povahu advo-

kátské činnosti poukazuje zejména i ustanovení § 2, písm. e) zák. čis. 40/1922 Sb. z. a n., podle něhož nemůže advokacie dosáhnouti ten, kdo provozuje zaměstnání, které se nesrovnává s výkonem advokacie, a poukazuje na ni i ustanovení § 3, písm. e) téhož zákona, z něhož vyplývá, že advokát je normálně povinen zdržovati se ve svém úředním sídle.

Je proto zřejmo, že by takový provoz advokátní kanceláře, na jaký poukazují zmíněné okolnosti, neodpovídal povaze advokacie jako činnosti osobní a že by také neskýtal předpoklady pro řádný výkon předběžné praxe kandidáta advokacie Dr. A., neboť ten vyžaduje, aby kandidát advokacie konal zákonem předepsanou praxi pod stálým dozorem a odpovědností svého šéfa, což nutně předpokládá stálý osobní styk obou.

Není proto pochyby o tom, že by uvedené okolnosti, kdyby je byl výbor advokátní komory znal, měly rozhodný vliv na jeho rozhodnutí o tom, má-li být Dr. B. zapsán jako advokát v S.

Ježto pak je v povaze věci požadavek, aby advokát, který žádá u svého nadřízeného stavovského úřadu o zápis do listiny advokátů se sídlem v určitém místě, uvedl v žádosti podle pravdy všechny okolnosti, které by mohly mít význam při rozhodování o ní, bylo povinností Dr. B., oznámiti zmíněné okolnosti výboru advokátní komory, aby výbor mohl posouditi, může-li za těchto okolností povolit jeho zápis do seznamu advokátů se sídlem v S.

Na této povinnosti Dr. B. nemohla nic změnit okolnost, že jeho zaměstnání u Úrazové dělnické pojišťovny bylo tehdy jen zatímní, když přece s tímto zatímním zaměstnáním byly spojeny právě zmíněné důležité překážky řádného osobního výkonu advokacie a řádného provádění přípravné praxe advokátního koncipienta Dr. A. Rovněž bylo zcela nerozhodné, že Úrazová pojišťovna dělnická nic nenamítala proti tomu, aby Dr. B. vykonával advokacii v S. jako vedlejší zaměstnání.

Pro kárnou odpovědnost Dr. B. je též nerozhodné, zda si uvědomil kárnou závadnost svého postupu, ježto podle stálého rozhodování nejvyššího soudu jako soudu odvolacího v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie stačí ke skutkové podstatě kárného přechinu po stránce subjektivní, že si advokát neuvědomil kárnou závadnost svého jednání nebo opominutí proto, že neuvažoval o svém jednání a o jeho dosahu s pečlivostí, která byla nutná a možná, tedy že jednal nedbale.

Bylo proto vyhověno stížnosti, pokud napadenému usnesení vytýká, že v něm nebylo vysloveno, že je příčina kárně stíhati Dr. B. také proto, že výboru advokátní komory neoznámil, že je úředníkem Úrazové pojišťovny dělnické a že nebude bydleti v S., a bylo vysloveno, že je příčina k jeho kárnému stíhání pro kárný přechin porušení povinností povolání i proto, že výboru advokátní komory neoznámil uvedené okolnosti.